

Research Articles

Received : 28 April 2023

Revised : 03 April 2024

Accepted : 14 June 2024

แสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา
The Eternal Shining of the Infinite Stars for Synthesizer and Wind
Orchestra

อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง¹

Anuntapond lamchanbanjong

วีรชาติ เปรมานนท์²

Weerachat Premananda

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Faculty of Fine and Applied Arts Chulalongkorn University

Corresponding author e-mail: 6381010835@student.chula.ac.th

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานของวงวินด์ออร์เคสตราที่ผสมผสานกับการใช้เสียงสังเคราะห์ของเครื่องดนตรีประเภทซินธิไซเซอร์ร่วมกันนั้นยังไม่มีมากมายแพร่หลายมากนักในปัจจุบันซึ่งต่างกับการใช้วงซิมโฟนีออร์เคสตราผสมผสานกับซินธิไซเซอร์ตามที่ได้ยินทั่วไปเช่นบทเพลงประกอบภาพยนตร์ต่าง ๆ โดยคุณิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรานี้จึงถือได้ว่าเป็นการสร้างสรรคนวัตกรรมใหม่ให้กับการดนตรีประเภทวงวินด์ออร์เคสตรา และวงการวิชาการดนตรี สามารถเป็นต้นแบบทางดนตรีที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัว โดยบทประพันธ์เพลงจะเป็นการบรรยายจินตนาการของการเดินทางตั้งแต่โลกสู่ห้วงอวกาศ รวมถึงการสร้างสรรคนวัตกรรมการผสมเสียงและสีสนของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลม เครื่องกระทบ และองค์ประกอบของเสียงดนตรีประเภทซินธิไซเซอร์ ให้มีความกลมกลืนกันอย่างลงตัว โดยใช้หลักการทางทฤษฎีและแนวคิดปรัชญาของดนตรีตะวันตกเพื่อพัฒนารูปแบบในการประพันธ์เพลง และจะสามารถเผยแพร่เป็นองค์ความรู้ใหม่ในศาสตร์ด้านการประพันธ์เพลงและการสร้างสีสนในมิติใหม่ให้กับการวงวินด์ออร์เคสตรา คุณิพนธ์การ

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตราประกอบด้วย 4 ท่อน คือ ท่อนที่ 1. เอกโซสเฟียร์ ท่อนที่ 2. เส้นขอบฟ้าคาร์มันท์ ท่อนที่ 3. หมู่ดาวแห่งกาแล็กซี และท่อนที่ 4. อนันตาดารานิรันดร์ มีความยาวประมาณ 30 นาทีและให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันในแต่ละท่อนเพลง

คำสำคัญ : การประพันธ์เพลง, ซินธิไซเซอร์, windออร์เคสตรา

Abstract

In a world where synthesizers have become ubiquitous in movie soundtracks, the combination of wind orchestras and synthesizer sounds is a rare and daring experiment. The eternal shining of the infinite stars for synthesizer and wind orchestra breaks new ground in the wind orchestra music industry, pushing the boundaries of what is possible with this unique blend of instruments. It is a testament to the power of imagination and creativity, combining storytelling with musical mastery to take listeners on a journey from Earth to the deepest reaches of space.

The eternal shining of the infinite stars for synthesizer and wind orchestra is not just a musical composition but a masterpiece that fuses the artistry of Western music with philosophical concepts to create a one-of-a-kind musical experience. The dissertation explores new sound mixing and color combinations, drawing on theoretical principles to develop a distinct style that will spark new knowledge in the science of composition and breathe new life into the wind orchestra genre.

The eternal shining of the infinite stars for synthesizer and wind orchestra is divided into four movements: I. Exosphere, II. Beyond the Karman Line, III. Constellations of the Galaxy, and IV. Ananta Dara Eternity, a 30-minute composition, is a rich tapestry of emotions that will leave listeners breathless. Each part has a unique character that takes the listener deeper into the cosmos, exploring the vastness of space and the mysteries of the universe. The eternal shining of the infinite stars for synthesizer and wind orchestra is a remarkable musical journey that pushes the boundaries of what is possible and will undoubtedly inspire future generations of musicians and composers.

Keyword : Music Composition, Synthesizer, Wind Orchestra

1. บทนำ

ในประวัติศาสตร์ของมนุษยโลกไปนั้นเราล้วนแต่จะพบว่าประวัติศาสตร์โลกนั้นถูกเริ่มไว้ด้วยยุคที่เรียกว่ายุคกลาง ยุคที่เต็มไปด้วยความโกลาหลอีกหนึ่งยุค รวมไปถึงยุคที่อิทธิพลทางศาสนาเป็นศูนย์กลางทุกสิ่งไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิต การเมือง ศิลปะ ความรู้ ปรียญาต่างๆ รวมไปถึงจินตนาการที่อยู่ในช่วงเวลานานเกือบสี่สหัสวรรษ หรือหนึ่งพันปี นับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 5 จวบจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 15 มีความเห็นที่หลากหลายจากการคิดโดยการคาดเดารวมไปถึงสงครามระหว่างศาสนาและชนชาติเกิดขึ้นมากมาย โลกได้สูญเสียกระบวนการคิด หลักการ รวมไปถึงเหตุผล และในช่วงนี้ทำให้โลกจากเดิมที่โคจรรอบดวงอาทิตย์นั้นได้ผิิดเพี้ยนจนกลับกลายเป็นว่าโลกเป็นศูนย์กลางของจักรวาลตามแนวคิดทางศาสนาในช่วงนั้นของยุโรปซึ่งล้วนแต่เรียกตัวเองว่าผู้เจริญแล้วทั้งสิ้น แต่เมื่อใดที่เราแหงนมองขึ้นไปบนท้องฟ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเลยท้องฟ้าก็ยังคงเป็นท้องฟ้าที่มีกลางวัน มีพระอาทิตย์ ก้อนเมฆและกลางคืนที่มีพระจันทร์และหมู่ดาว แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน หมู่ดวงดาวบนท้องฟ้าก็ยังคงปรากฏเป็นรูปแบบการโคจรแบบเดิม ซ้ำๆ ไม่เคยเปลี่ยนแปลง นับตั้งแต่มนุษย์คนแรกแหงนหน้ามองดูดวงดาวบนท้องฟ้าในยามราตรี ในอดีตนั้นมนุษย์นั้นมองดูท้องฟ้า พวกเขาได้เห็นดวงดาวส่องเป็นประกายระยิบระยับอยู่เสมอ ซึ่งมักจะมีความสุนทรีย์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเสมอไม่ว่าจะเป็นความงามหรือเรื่องเล่า รวมไปถึงเทพเจ้าความเชื่อที่ยังส่งมาถึงยุคสมัยปัจจุบันตามแต่ละท้องที่ ดวงดาวบนท้องฟ้าจะมีอยู่ทั้งหมด 2 ประเภทคือ 1. ดาวฤกษ์พื้นหลัง จะเป็นดาวที่ไม่เคลื่อนที่ต่างไปจากเดิมไม่ว่าจะเวลานานไปเท่าไรก็ยังคงอยู่ในพื้นที่เดิมเฉกเช่นดาวที่อยู่ข้างเคียงและ 2. ดาวเคราะห์ คือดาวที่เมื่อระยะเวลาผ่านไปจะเคลื่อนที่ไปตามดาวฤกษ์พื้นหลัง สามารถสังเกตเห็นการเคลื่อนที่ได้อย่างชัดเจน ดังสายตาหรือข้อมูลจากที่เราได้สังเกต ในทุกยุคทุกสมัย ดาราศาสตร์ คือหนึ่งในศาสตร์ที่มักจะทำให้มนุษย์เกิดการตั้งคำถามมากที่สุด รวมไปถึงการเฝ้ามองท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาวรวมกับจินตนาการ ว่ามีอะไรหรือสิ่งใดอยู่บนนั้น เราสามารถที่จะขึ้นไปหามันได้ไหม จนแม้กระทั่งยุคที่มนุษย์หยุดตั้งคำถาม เนื่องจากสภาวะแวดล้อมในยุคมืด ที่กินระยะเวลาเกือบพันปี ในช่วงที่โลกที่ไม่มีการคิดค้นวิทยาการใหม่ๆ แต่เต็มไปด้วยสงครามและความเชื่อ จนยุคแห่งแสงสว่างของปัญญาได้กลับมารุ่งเรืองอีกครั้งในยุคที่ถูกเรียกว่า เรเนซองส์ หรือ การเกิดใหม่หรือเริ่มใหม่ คำถามและจินตนาการเกี่ยวกับดวงดาวก็ได้กลับมาด้วยจนถึงในปัจจุบันเกิดเป็นองค์ความรู้มากมายทั้งศาสตร์และศิลป์ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมดนตรีที่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นดนตรีคลาสสิก ดนตรีประจำชาติ ดนตรีพื้นเมือง ดนตรีสมัยนิยม หรือดนตรีร่วมสมัย เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน การถ่ายทอดของความรู้และประสบการณ์ทางดนตรีเหล่านี้เกิดจากการเดินทางของดนตรีและนักดนตรี ผ่านช่องทางของการพบปะพูดคุยและทำงานร่วมกัน จนกระทั่งการเรียนรู้ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้วัฒนธรรมดนตรีมีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่รู้จบสิ้น (ศุภพร สุวรรณภักดี, 2559)

และคุณิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา เป็นบทประพันธ์เพลงที่เกิดขึ้นจากความต้องการนำเสนอแรงบันดาลใจในความชื่นชอบภาพยนตร์ และนิยายแฟนตาซีเกี่ยวกับการเดินทางไปสู่อวกาศตั้งแต่ยังเยาว์วัยของผู้ประพันธ์ ด้วยเหตุผลว่าอวกาศเป็นเรื่องที่อยู่เหนือจินตนาการในความคิดออกไปนอกโลกซึ่งล้วนแต่แลดูลึกลับทรงพลัง และมองว่าเรื่องราวในอวกาศเป็นเรื่องสนุกน่าค้นหา โดยในปัจจุบันทุกข้อมูลเรื่องการเดินทางสู่อวกาศไม่ใช่สิ่งไกลตัว สามารถค้นหาและสัมผัสได้ โดยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งภาพและเสียงมากมาย นอกจากนั้นยังสามารถหาสื่อความรู้ได้อย่างหลากหลาย และจากความฝันและจินตนาการของผู้วิจัยผนวกกับแนวคิด ความอยากมองเห็นดาวเคราะห์โลกจากอวกาศ จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน คุณิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา นี้ โดยการประพันธ์เพลงเพื่อบรรยายจินตนาการของการเดินทางตั้งแต่โลกสู่ห้วงอวกาศ รวมถึงการสร้างนวัตกรรมการผสมเสียงและสีสันทันของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลม เครื่องกระทบ และองค์ประกอบของเสียงดนตรีประเภทซินธิไซเซอร์ ให้มีความกลมกลืนกันอย่างลงตัว โดยใช้หลักการทางทฤษฎีและแนวคิดปรัชญาของดนตรีตะวันตกเพื่อพัฒนารูปแบบในการประพันธ์เพลง และจะสามารถเผยแพร่เป็นองค์ความรู้ใหม่ในศาสตร์ด้านการประพันธ์เพลงและการสร้างสีสันทันในมิติใหม่ให้กับวงวินด์ออร์เคสตรา

2. วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

1. เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา
2. เพื่อหาคำความรู้และสีสันทันใหม่รวมไปถึงการนำเสนอถึงหลักการ โครงสร้าง และการผสมเสียงในหลากหลายมิติและสีสันทันสำหรับการประพันธ์เพลงประเภทซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตราซึ่งเป็นอีกหนึ่งศาสตร์สำคัญในรูปแบบการแสดงดนตรีตะวันตก
3. เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการประพันธ์เพลงสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นประโยชน์ทางวิชาการในองค์กรวม
4. เพื่อสร้างผลงานทางวิชาการรวมไปถึงการแสดงคอนเสิร์ตสู่สาธารณะ
5. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะ

3. ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

1. คุณิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา นี้ เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างดนตรีตะวันตกและใช้ความสุนทรีย์ภาพในการจินตนาการถึงการเดินทางไปยังสถานที่นอกโลก และเพื่อเป็นการเปิดมุมมองนอกโลกจะไม่เพียงจำกัดการบรรยายถึงอยู่แค่ ยานอวกาศ นักบินอวกาศ หรือวิทยาศาสตร์ทางด้านอวกาศ แต่เป็นการสร้างพื้นที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึง

เรื่องของอวกาศโดยนักดนตรี นักประพันธ์เพลง ศิลปิน ปรัชญาแห่งการประพันธ์เพลงดนตรีตะวันตก สำหรับการสร้างสรรค์ดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงบรรยายถึงเรื่องนี้ด้วย

2. ดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรานี้จะอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีดนตรีตะวันตก ใช้การประพันธ์ในระบบโทนาลิตีและระบบเอโทนอลลิตีรวมไปถึงการให้ความสำคัญกับเทคนิคของดนตรีตะวันตกรวมถึงบทบาทของเครื่องดนตรีต่าง ๆ ในซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตราอย่างเท่าเทียม

3. ดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรานี้จะสื่อถึงสุนทรียะของงามของดวงดาวรวมถึงการบรรยายบรรยากาศการเดินทางตั้งแต่การปล่อยยานกระสวยอวกาศออกจากฐาน โดยจะใช้ท่วงทำนองที่แข็งแกร่งรวมถึงท่วงทำนองที่สวยและสง่างามในทั้งหมดของบทประพันธ์เพลงเป็นตัวถ่ายทอดลักษณะดนตรีตะวันตกทั้งในเชิงรูปธรรมและนามธรรมโดยมีการใช้วัตถุดิบและบริบททางดนตรีในเชิงสัญลักษณ์และเรื่องราวมาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์

4. ดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตราประกอบด้วย 4 ท่อนโดยบทประพันธ์เพลงแบ่งเป็นท่อนเพลงทั้งหมด 4 ท่อน แต่ละท่อนสามารถนำมาบรรเลงแยกกันได้ โดยทั้งชุดบทประพันธ์เพลง มีความยาวประมาณ 30 นาที

4. วิธีดำเนินการประพันธ์เพลง

1. ศึกษาและรวบรวมองค์ความรู้ในเรื่องของเทคนิคการประพันธ์เพลง
2. กำหนดสังคีตลักษณะและรูปแบบของบทประพันธ์ให้มีความเหมาะสมกับชื่อบทประพันธ์โดยพิจารณาจากแนวความคิดทฤษฎีดนตรีตะวันตกและแรงบันดาลใจในเรื่องที่นำมาอ้างอิงในการประพันธ์
3. สร้างทำนองหลักจากระบบอิงก्यूแจเสียงและไม่อิงก्यूแจเสียงประกอบกับเทคนิคการประสานเสียงรวมถึงการสร้างความสมดุลของแต่ละกลุ่มเครื่องดนตรีซินธิไซเซอร์และในวงวินด์ออร์เคสตราโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของลักษณะเสียงของเครื่องดนตรีในวงและบทบาทความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน
4. วิจัยการจัดกลุ่มของเครื่องดนตรีเพื่อการเรียบเรียงเสียงประสานโดยพิจารณาถึงแนวทำนองหลักแนวทำนองรอง เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงลักษณะและองค์ประกอบอื่น ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่จะใช้ในแต่ละช่วงของทำนองที่จะนำเสนอออกมา
5. มีการนำแสดงและเผยแพร่สู่สาธารณะ
6. ตีพิมพ์และนำเสนอรูปเล่มรายงานการประพันธ์เพลงที่สมบูรณ์

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สร้างสรรค์ผลงานดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนัรันตรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงดุริยางค์เครื่องลม โดยได้ผสมผสานแนวคิด เทคนิคและวิธีการ ระหว่างดนตรีตะวันตกกับการบรรยายความสุนทรีย์ภาพในการจินตนาการถึงการเดินทางไปนอกโลกอยู่ท่ามกลางอวกาศ และเพื่อเปิดมุมมองให้อวกาศไม่เพียงจำกัดอยู่เพียงแค่ภาพ แต่เป็นการสร้างพื้นที่เกี่ยวกับการแสดงออกถึงเรื่องของเสียงและท่วงทำนองดนตรีสำหรับของความเป็นอนันตาในอวกาศโดยนักดนตรี นักประพันธ์เพลง ศิลปินปรัชญาแห่งการประพันธ์เพลงดนตรีตะวันตก สำหรับการสร้างสรรค์ดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์เพลงบรรยายถึงเรื่องนี้ด้วย
2. ได้สร้างสรรค์ผลงานดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์เพลงร่วมสมัยที่มีการนำเสนอแบบแผนและรูปแบบแนวคิดเชิงสร้างสรรค์แบบใหม่ ในการการเรียบเรียงและประพันธ์ดนตรีในรูปแบบซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา
3. มีการนำเทคนิครูปแบบการเรียบเรียงเสียงประสานและทฤษฎีดนตรีตะวันตก รวมไปถึงองค์ความรู้ที่สามารถนำไปบูรณาการในศาสตร์ขององค์ความรู้ต่าง ๆ ของการศึกษาทางด้านดนตรีตะวันตกได้
4. ได้สร้างผลงานทางด้านวิชาการและเผยแพร่ผลงานการแสดงดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนัรันตรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรานี้ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสู่สาธารณะ

6. การวิเคราะห์ผลการวิจัย

ดุष्ฎิณีพนธ์การประพันธ์เพลง แสงนัรันตรอนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา ประพันธ์ขึ้นด้วยโดยผู้ประพันธ์ได้สร้างสรรค์บทประพันธ์ จากแนวคิดการนำเสนอ ในรูปแบบของซินธิไซเซอร์และวงวินด์ออร์เคสตรา โดยมีแรงบันดาลใจจากจินตนาการ เรื่องราว และองค์ความรู้เกี่ยวกับการเดินทางออกไปนอกโลกและในอวกาศ อาศัยวัตถุดิบจากบทประพันธ์เพลงที่ผู้ประพันธ์ได้ไปศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแยกแยะจากบทประพันธ์เพลงที่เกี่ยวข้องกับการประพันธ์ถึงอวกาศ โดยบทประพันธ์นำเสนอเป็นดนตรีพรรณนา เพื่อนำเสนอเรื่องราวการเดินทางออกไปนอกโลกตั้งแต่เริ่มจากการเดินทางตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ โดยถูกถ่ายทอดออกมาทางเสียงของเครื่องดนตรีประเภทวงวินด์ออร์เคสตราและมีการร่วมสมัยโดยการนำเสียงที่ได้ออกแบบแล้วจากซินธิไซเซอร์มาประกอบ การในการผสมเสียงของบทประพันธ์เพลงของผู้ประพันธ์ให้มีความร่วมสมัยเกิดเป็นผลงานใหม่เพื่อเชื่อมโยงผสมผสานพร้อมทั้งต่อยอดของดนตรีตะวันตกในการสร้างมิติรูปแบบต่างๆ ในการบรรเลง

องค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการประพันธ์บทเพลง ได้แก่ การใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลม เครื่องกระทบและซินธิไซเซอร์ในการบรรเลงเพื่อสื่อความหมายในแต่ละท่อนเพลง มีการใช้เทคนิคการเลียนเสียง (Imitation) เทคนิคการซ้ำ (Repetition) เทคนิคการแปรทำนอง (Variation)

การย่อส่วนทำนองเพลง (Diminution) การขยายส่วนทำนองเพลง (Augmentation) การเปลี่ยนรูปแบบของทำนองเพลง (Transformation) การเล่นกลุ่มโน้ตในแนวเดียวกัน (Unison) และการเปลี่ยนกลุ่มเสียงหลัก (Tone center Modulation) ในส่วนด้านของจังหวะที่ใช้ในบทเพลงจะมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะและความเร็วจังหวะในแต่ละท่อนเพื่อสื่อถึงอารมณ์ของท่อนเพลงนั้น ๆ

การสร้างสรรคและการพัฒนาแนวทำนองนั้น ผู้ประพันธ์ใช้แนวคิดรูปแบบของการขยายส่วนจังหวะ การซ้ำทำนองหลัก การเปลี่ยนกลุ่มเสียงหลัก และการพัฒนาทำนองรอง รวมไปถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อเสียงประสาน การใช้ลีลาและวัตถุติบจากทำนองเพลงจากคีตกวีที่ผู้ประพันธ์ชื่นชอบและได้รับแรงบันดาลใจในการประพันธ์ มาใช้สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงเพื่อให้มีทำนองมีความสอดคล้องกับดนตรีที่พรรณนาถึงเรื่องราวการบรรยายภาพจากเสียงดนตรี

การสร้างสรรคและการพัฒนาจังหวะผู้ประพันธ์ได้มีการใช้การผสมเสียงของกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลม เครื่องกระทบและซินธิไซเซอร์เพื่อการสร้างเอกภาพในการบรรเลงของวงดนตรีในมิติของจังหวะของบทประพันธ์ ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงกับแนวคิดลีลาการบรรเลงของดนตรี ของคีตกวีที่ผู้ประพันธ์ชื่นชอบและได้รับแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพื่อให้ความโดดเด่นและมีความสำคัญกับจังหวะ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนอัตราความเร็วขึ้นหรือช้าลงของจังหวะที่ในอัตราจังหวะที่หลากหลายเพื่อสร้างความแตกต่างและน่าสนใจเพื่อสอดคล้องกับการพรรณนาถึงเรื่องราวอารมณ์ ความรู้สึกของบทประพันธ์เพลง

การสร้างสรรคมิติด้านการดำเนินเสียงประสาน ผู้ประพันธ์ใช้แนวคิดหลักการในการดำเนินเสียงประสานและคอร์ดของบทเพลง เช่น การสอดประสานของทำนองหลักและทำนองรอง มีการใช้รูปแบบของโพลีโฟนี (Polyphony) และ รูปแบบของเฮเทอโรโฟนี (Heterophony) เพื่อให้เกิดมิติรวมถึงสีสันของบทประพันธ์เพลงที่มีความหลากหลายของเนื้อหาดนตรีในบทประพันธ์เพลง

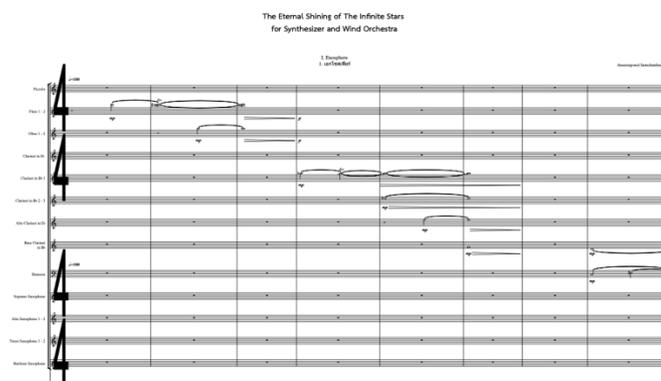
จากที่ได้กล่าวมานั้นผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดและเทคนิคต่างๆ ของคีตกวีและบทเพลงที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้ประพันธ์ มาต่อยอดเพื่อสร้างสรรค์ถ่ายทอดเรื่องราว ในรูปแบบของบทประพันธ์ดนตรีพรรณนา โดยแบ่งออกเป็น 4 ท่อนดังนี้

1. เอกโซสเฟียร์ (Exosphere)
2. เส้นขอบฟ้าคาร์มันท์ (Beyond Karman line)
3. หมู่ดาวแห่งกาแล็กซี (Constellations of the Galaxy)
4. อนันตาดารานิรันดร์ (Ananta Dara Eternity)

แนวคิดการประพันธ์ท่อนที่ 1 เอกโซสเฟียร์ (Exosphere)

แนวคิดการประพันธ์ท่อนแรกของบทประพันธ์เพลงจะเป็นการบรรยายถึงบรรยากาศเริ่มการเดินทางจากพื้นโลกขึ้นไปยังอวกาศโดยจรวด โดยบทเพลงจะมีการนำการจำลองบทสนทนาของหอบังคับการการบินของยานอวกาศรวมไปถึงห้องลูกเรือของนักบิน และเสียง Noise จากซินธิไซเซอร์ที่

จะเป็นการจำลองเสียงจากแรงเสียดทานระหว่างยานอวกาศและอากาศภายนอกซึ่งจรวดจะเคลื่อน ที่ด้วยความเร็วสูง โดยเสียงจะเริ่มตั้งแต่การเตรียมตัวปล่อยจรวดหรือยานอวกาศออกจากสถานีโดยจะใช้ การบรรเลงของวงวินด์ออร์เคสตราผสมกับเสียง Preset ที่ได้ตั้งค่ามาแล้วของเครื่องซินธิไซเซอร์เป็นการ จำลองลักษณะของเสียง Ambient โดยรอบในขณะที่เครื่องยนต์เริ่มทำงานในตอนต้นและรวมไปถึงเสียง ของทุกเสียงทุกการขยับขับเคลื่อนทุกแรงสั่นสะเทือนที่สัมผัสของเครื่องยนต์ของกระสวยอวกาศ รวมไปถึงการใช้จำลองเสียงคลื่นความถี่ต่ำและเสียง SONIC BOOM ที่เป็นเสียงดังที่เกิดจากการที่เครื่องยนต์ อวกาศบินผ่านอากาศ ด้วยความเร็วสูงกว่าความเร็วของเสียงโดยบทประพันธ์เพลงจะมีความตื่นเต้นของการ ดำเนินทำนองของกลุ่มเครื่องลม เครื่องกระทบ ผสมกับซินธิไซเซอร์ และทางด้านแนวคิดทางดนตรี ท่อนนำในช่วงแรกของบทเพลงนั้นจะเป็นการเกริ่นนำก่อนเข้าสู่การนำเสนอแนวทำนองหลักอยู่ในอัตรา จังหวะ 4/4 ความเร็วอยู่ที่ 100 โดยใช้ช่วงเสียงสูงของกลุ่มเครื่องลมไม้ไล่เสียงกันลงมาตามระดับ length เสียงของกลุ่มเครื่องจากสูงลงมาต่ำ และมีการประสานเสียงขึ้นคู่ 2 ไมเนอร์ ผสมกับเสียงซินธิไซ เซอร์ที่บรรยายเกี่ยวกับหอบังคับการบินและห้องนักบินอวกาศหลังจากนั้นจะเป็นการจำลองเสียงของ การจุดระเบิดพลังงานเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ยานอวกาศในครั้งแรกโดยมีการเปลี่ยนจังหวะมาเป็น ความเร็วที่จังหวะ 60 และครั้งที่สองในการสลัดยานอวกาศในส่วนแรกออกและจุดระเบิดอีกครั้งโดยการ จำลองการประสานเสียงมาจากการจุดระเบิดโดยมีการปรับอัตราจังหวะให้ช้าลงมาที่ 60 และหลังจาก นั้นบทเพลงจะมีการเปลี่ยนจังหวะเป็นความเร็วที่ 160 และมีการเล่นทำนองที่เร็วขึ้นเพื่อสื่อถึงการ เดินทางที่รวดเร็วมากของยานอวกาศในการพุ่งออกไปสู่อวกาศจนกระทั่งจบเพลงและมีการนำเสนอการ จำลองเสียงของการสนทนาของนักบินอวกาศและหอบควบคุมทางโลก เสียงเครื่องยนต์ในตอนท้าย หลังจากท่วงวินด์ออร์เคสตราจบบทบาทโดยจะเป็นซินธิไซเซอร์จำลองเสียง โดยคำศัพท์ทางดนตรีที่ เกี่ยวข้องในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้อ้างอิงจากหนังสือพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์เขียนโดย (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2564) เป็นหลัก

รูปที่ 1 การใช้เสียงจากกลุ่มเครื่องลมไม้ในตอนต้นในชิ้นคู่ 2 ไมเนอร์
ที่มา : อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง (2566)

แนวคิดการประพันธ์ท่อนที่ 2 เส้นขอบฟ้าคาร์มันท์ (Beyond Karman Line)

แนวคิดการประพันธ์ในท่อนที่สองของบทประพันธ์เพลงจะเป็นการบรรยายถึงบรรยากาศหลังจากการเดินทางจากพื้นโลกขึ้นไปยังอวกาศ ซึ่งจะเป็นการเคลื่อนผ่านเส้นขอบฟ้าคาร์มันท์เปรียบกับได้หลุดออกไปจากดินแดนของโลก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มวลอากาศเบาบางมากจนเครื่องบินที่ใช้แรงยกทางอากาศพลศาสตร์ของปีกไม่สามารถที่จะบินได้ จากการคำนวณจะพบว่าอยู่คือที่ความสูงประมาณ 83.6 กิโลเมตรจากพื้นโลก เส้นคาร์มันท์คือการพยายามกำหนดขอบเขตระหว่างชั้นบรรยากาศของโลกและอวกาศ โดยองค์การ NASA เป็นผู้กำหนดว่านั่นคือที่ระยะความสูง 80 กิโลเมตรจากระดับน้ำทะเล และเมื่อเราอยู่สูงกว่า Kármán line เราก็จะเจอสภาวะไร้น้ำหนักถ่วงทันที หรือที่เรียกว่า Zero-gravity หรือ microgravity นั่นเอง ซึ่งสภาวะนั้นจะทำให้ร่างกายของเราล่องลอยไร้ทิศทางอวกาศเปรียบเสมือนเป็นเส้นเขตแดน โดยบทเพลงในท่อนนี้จะแบ่งเป็น 2 ช่วงซึ่งช่วงแรกดนตรีจะให้อารมณ์ของความรู้สึกของการที่จะผ่านพ้นออกไปและช่วงที่ 2 จะบรรยายให้ความรู้สึกของการหลุดออกไปจากเขตแดนเส้นขอบฟ้าของโลกเหมือนหลุดออกไปจากจินตนาการ และมองย้อนกลับมายังโลกใบนี้ ซึ่งจะเป็นการเห็นที่สลับกับการมองขึ้นไปบนฟ้าในปกติแต่จะเป็นการมองย้อนลงมาในพื้นโลกแทน โดยท่อนนี้เปรียบเสมือนเป็นท่อน Transition ที่เชื่อมระหว่างท่อนที่ 1 และ ท่อนที่ 3 และทางด้านแนวคิดทางดนตรี ในช่วงแรกของบทเพลงนั้นจะมีการใช้เสียงซินธิไซเซอร์ในตอนต้นและตอนท้ายเพื่อจำลองเสียง low noise ของเครื่องยนต์และยานอวกาศ โดยท่อนนี้จะเป็นการบรรยายดนตรีเกี่ยวกับความรู้สึกในขณะผ่านเส้นคาร์มันท์ (Kármán line) โดยท่อนนี้จะไม่มีแนวทำนองหลักอย่างชัดเจนลักษณะดนตรีจะเป็นการผสมเสียงและการไล่เสียงของชั้นคู่เพื่อจำลองเสียง ambient จากกลุ่มเครื่องลมทั้งหมดด้วยมีการใช้เทคนิค trill และเทคนิค polyrhythm ด้วยในการประพันธ์ โดยอยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 ความเร็วอยู่ที่จังหวะ 78 โดยบทประพันธ์เพลงท่อนที่ นี้ได้แรงบันดาลใจจากผลงานการประพันธ์ Atmospheres ของ กิโยร์กี ลิเกติ (György Ligeti ค.ศ.1923-2006) นักประพันธ์เพลงชาวออสเตรียเชื้อสายฮังการี ผู้ซึ่งประพันธ์เพลงมากมายรวมไปถึงการสร้างผลงานดนตรีที่มีการผสมผสานดนตรีไฟฟ้าเข้ามาด้วย โดยเป็นอีกหนึ่งคีตกวีที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้ประพันธ์

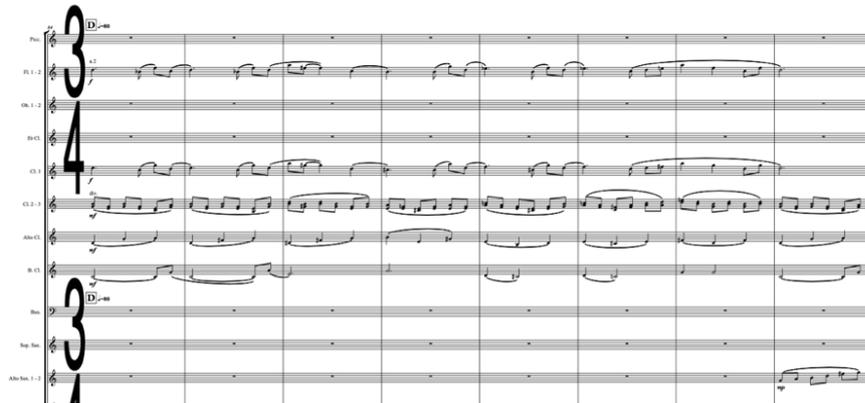

รูปที่ 2 การใช้เทคนิคการประพันธ์ดนตรีแบบ rhythmic subdivision ในท่อนที่ 2 โดยได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานของ György Ligeti

ที่มา : อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง (2566)

แนวคิดการประพันธ์ท่อนที่ 3 หมู่ดาวแห่งกาแล็กซี (Constellations of the Galaxy)

แนวคิดของการประพันธ์เพลงในท่อนที่สามจะเป็นการบรรยายและสื่ออารมณ์ถึงหมู่ดาวแห่งกาแล็กซี (Constellations of the Galaxy) โดยในท่อนนี้จะเป็นการบรรยายดนตรีถึงจินตนาการจากความคิด ความรู้สึกของผู้ประพันธ์ซึ่งในหลาย ๆ ครั้ง ในชีวิตที่ผู้ประพันธ์มองท้องฟ้าเพื่อมองหาดวงดาราบ่อย ๆ และเมื่อมองก็เกิดขึ้นเป็นความสุนทรีย์ โดยเฉพาะช่วงในวัยเด็กของผู้ประพันธ์ที่ได้ชมภาพยนตร์ฟังเพลงที่เกี่ยวข้องกับอวกาศหรือดวงดาว จึงเป็นเหตุทำให้ได้ปลดปล่อยจินตนาการให้ไปลอยไปอยู่ท่ามกลางของหมู่ดวงดารา หรือผ่านฟ้าสีคราม ก้อนเมฆ และทะเลไปยังหมู่ดาว ทุกอย่างในห้วงอวกาศต่างก็เป็นสิ่งที่ใครหลายคนคิดและจินตนาการขึ้นชอบอยู่เสมอ ในอวกาศนั้นดูเหมือนจะเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์การคำนวณ แต่ในมุมมองของผู้ประพันธ์คิดว่าไม่มีเส้นแบ่งระหว่างวิทยาศาสตร์และศิลปะ ความเป็นศิลปะของอวกาศและดวงดาวยังคงอยู่ในจินตนาการของเราโดยตลอด และทางด้านแนวคิดทางดนตรี โดยท่อนนี้ผู้ประพันธ์เลือกใช้ความอ่อนหวานและอ่อนโยนของท่วงทำนองบทเพลงที่จะสื่อถึงรูปแบบของแสงที่ระยิบระยับจากในอวกาศจากสายตาของเรา โดยการใช้เทคนิคการประพันธ์ทำนองแบบ minimal โดยจะมีการเพิ่มมาของทำนองหลักขึ้นมาเรื่อย ๆ รวมไปถึงจินตนาการในความน่าตื่นตาตื่นใจและประทับใจในการที่ยานอวกาศได้แหวกว่ายไปในท้องทะเลแห่งดวงดาราและมีการนำเสนอท่วงทำนองของบทเพลงที่ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวาและน่าประทับใจ สลับกับโน้ตทำนองเสียงยาวที่แทนการมองดวงดาราไปอย่างสุดสายตา โดยเพลงท่อนนี้จะให้กลุ่มเครื่องลมไม้เป็นตัวดำเนินทำนองหลัก เนื่องจากจะเป็นเสียงที่ให้ความรู้สึกสบายอ่อนโยนเหมือนแสงของดวงดาว มีการใช้อัตราส่วนจังหวะ 3/4 ซึ่งจะเป็นที่นิยมในบทเพลงเต้นรำโดยช่วงนี้จะสื่อถึงการที่เราผ่านหมู่ดาวและได้ตื่นรำกับดวงดาวซึ่งการเต้นรำถือเป็นอีกหนึ่งของการแสดงออกมาทางกายในลักษณะแห่งความสุข

รูปที่ 3 ผู้ประพันธ์เปลี่ยนรูปแบบทำนองหลักของเพลงจากอัตราส่วน 4/4 เป็น 3/4 ซึ่งจะเป็นอัตราจังหวะที่นิยมในบทเพลงเต้นรำ โดยผู้ประพันธ์ต้องการสื่อความคิดและจินตนาการของเราได้เดินทางไปท่ามกลางหมู่ดาวและได้เต้นรำกับดวงดาว

ที่มา : อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง (2566)

แนวคิดการประพันธ์ท่อนที่ 4 อนันตาดารานิรันดร์ (Ananta Dara Eternity)

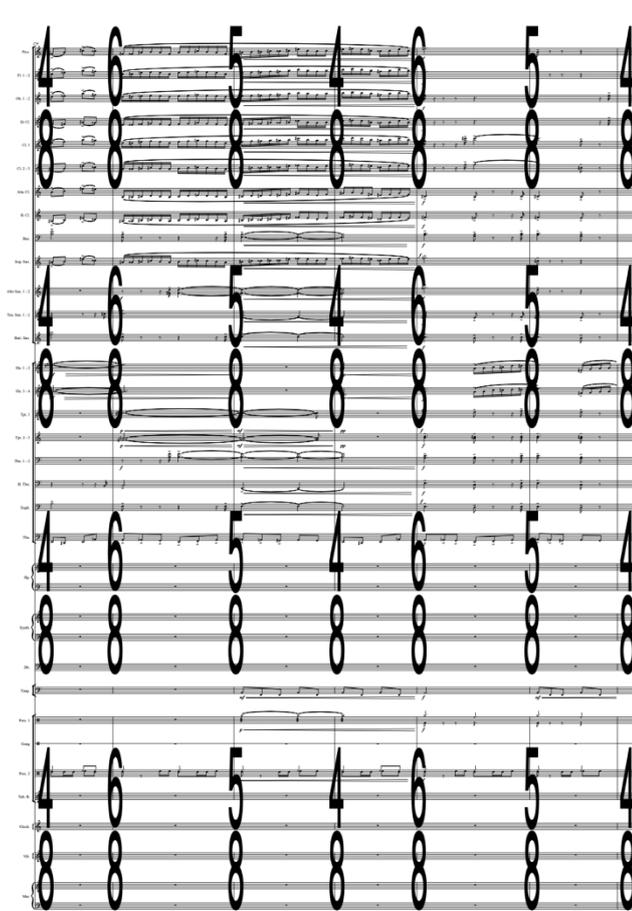
แนวคิดการประพันธ์ในท่อนที่สี่ของบทประพันธ์เพลงจะเป็นการบรรยายถึงความเป็นอนันตาดาวดวงดาวที่เป็นนิรันดร์ โดยในบทประพันธ์เพลงท่อนสุดท้ายนี้จะพรรณนาเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ของเวลารวมไปถึงเรื่องของมิติที่ 4 และ ที่ 5 โดยมิติที่ 4 ที่หมายถึงเวลานั้น ไอน์สไตน์ได้นำเสนอแนวคิดนี้ว่าสถานที่และเวลามีลักษณะเหมือนกัน คือ เป็นกาลอวกาศ หรือ Space-time สถานที่ไม่อาจแยกจากเวลาได้และเวลาก็คือสิ่งสัมพัทธ์ โดยวัตถุใด ๆ ยิ่งเคลื่อนที่เร็วเท่าไรเวลายิ่งเดินช้าลงเท่านั้น และเมื่อเราเข้าใจว่าเวลาเป็นเหมือนระยะอย่างหนึ่งแล้ว เราจะมองได้ว่าการที่เราเดินทางจากจุดที่เราเป็นเด็กจนถึงจุดที่เราแก่ได้นั้นเป็นเหมือนเส้นตรงเส้นหนึ่ง ถึงตรงนี้ดนตรีจะบรรยายถึงเรื่องของการยืดออกของเวลา (Time Dilation) รวมไปถึงความผันผวนของเวลา ซึ่งในส่วนนี้ถือเป็นแนวคิดทางวิทยาศาสตร์แนวหนึ่ง โดยแนวความคิดว่าเวลานั้นไม่ใช่สิ่งสากล แต่เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นคนสังเกตและกำหนด ในทฤษฎีสัมพัทธภาพของไอน์สไตน์นั้น เวลาไม่ได้เดินไปด้วยอัตราเดียวกันทั้งเอกภพ แต่เปลี่ยนแปลงตามกรอบของผู้สังเกต ฉะนั้นเวลาที่ไหลไปเปรียบคล้ายกับสายน้ำ ถึงแม้กระทั่งในแม่น้ำสายเดียวกันนั้นกระแสน้ำก็ไม่ได้เคลื่อนที่ไปในอัตราเดียวกันทั้งหมด ในทฤษฎีสัมพัทธภาพมีสิ่งที่เรียกว่าการยืดออกของเวลา (Time Dilation) นั้น การยืดออกของเวลาจึงสามารถเกิดขึ้นได้ระหว่างผู้สังเกตที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วที่แตกต่างกัน หรือ relative velocity time dilation และระหว่างผู้สังเกตที่อยู่ในสนามแรงโน้มถ่วงที่แตกต่างกัน หรือ gravitational time dilation นอกจากนี้บทประพันธ์จะมีการบรรยายดนตรีถึงความเชื่อในมิติที่ 5 ด้วย ตามที่กล่าวในพระพุทธศาสนา คือ ในมิติที่ 5 นั้นเป็นมิติที่อยู่เหนือกาลเวลา มีความเป็น infinity อาจเทียบเคียงได้กับ

มิติของการนิพพานของพุทธศาสนา หรือรวมไปถึงกับการเวียนว่ายตายเกิดที่หมุนเป็นวงล้อหรือเคลื่อนที่กลับมาที่คล้ายกับสัญลักษณ์ infinity ซึ่งยังคงมีเวลาหมุนเดินอยู่ตลอด ทางด้านแนวคิดทางดนตรี ณ จุดทั้งหมดที่ได้กล่าวไปข้างต้นนี้ผู้ประพันธ์มีการเลือกนำเอาประเด็นหลาย ๆ เรื่องนี้มาตีความในบทเพลง โดยให้การเล่นของท่วงทำนองมีการผสมกันในรูปแบบ polymer หรือ เทคนิค hemiola โดยตั้งใจให้ลักษณะดนตรีของท่อนที่ 4 นี้ใช้เทคนิคการทับซ้อนกันของทำนองที่เปรียบเหมือนการทับซ้อนกันของเวลา และวนเวียนขึ้นเรื่อย ๆ รวมไปถึงการวางตัวโน้ตให้ขยายออกเพื่อสื่อถึงการยืดออกของเวลาและเทคนิคที่ใช้ในการประพันธ์จะมีการจัดกลุ่มตัวโน้ตที่แตกต่างจากวิธีการทั่วไปในท่อนอื่น ๆ มีการใช้ hemiola ที่มีการปรับ time signature ให้แตกต่างกันจริง ๆ โดยมีการใช้ time signature 4/4 5/4 6/4 รวมไปถึง 5/8 6/8 7/8 และในขณะเดียวกันก็ได้มีการแทรก motif เข้ามาอยู่เรื่อย ๆ เปรียบเสมือนช่วงเวลาในมิติที่ 4 ดังที่ได้กล่าวนั้น ผู้ประพันธ์ต้องการตีความการอลหม่านของเวลาที่ต่างกันออกไปและดำเนินไปเรื่อย ๆ จนถึงในช่วงท้ายเพลงเปรียบเหมือนมิติที่ 5 ที่จะมีท่วงทำนองจากท่อนที่ 1 กลับมาอีกครั้ง เริ่มมีการจับกลุ่มกันมากขึ้น มีการประสานเสียงกันของเครื่องดนตรีจำนวนมากขึ้น โดยจะมีการผสมเสียงของเครื่องซินธิไซเซอร์โดยที่จะมีการปรับเสียงของความถี่ให้วิ่งซ้อนไปกับเสียงของเครื่องดนตรีในวงวินด์ออร์เคสตราด้วย

รูปที่ 4 การใช้ทำนองที่เล่นลากยาว 8 จังหวะเพื่อสื่อถึงสัญลักษณ์ infinity

ที่มา : อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง (2566)

รูปที่ 5 การใช้อัตราส่วนของจังหวะที่แตกต่างกันเพื่อแสดงถึงการทับซ้อนและความผันผวนของเวลาในจักรวาลซึ่งมีความเป็นนิรันดร์

ที่มา : อนันท์พร เอี่ยมชาญบรรจง (2566)

ดุซกฏินิพนธ์การประพันธ์เพลง แสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตราใช้เครื่องดนตรีในการประพันธ์ดังนี้

- Piccolo
- 2 Flutes
- 2 Oboes
- Bassoons
- Clarinet in Eb
- 3 clarinets in Bb
- Alto Clarinet
- Bass Clarinet
- Soprano Sax
- 2 Alto Saxes
- 2 Tenor Saxes
- Baritone Sax
- 3 Trumpets in Bb
- 4 French Horns
- 2 Tenor Trombones
- Bass Trombone

- 2 Euphoniums	Glockenspiel, Marimba,
- Tubas	Vibraphone, Xylophone, Chimes,
- Double Bass	4 Timpani, 4 Tom – Toms, Snare
- Piano / Synthesizer / Preset	Drum, Cymbal, Suspended
Synthesizer (on Computer)	Cymbal, Wind Chimes, Bass
- 6 Percussionist	Drum, Tam – tam, Brake Drum

7. สรุปผลและการอภิปรายผล

ดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตรา ถูกจัดแสดงและนำเสนอเผยแพร่ผลงานโดยวงดุริยางค์เครื่องลมอิสรภาพ (Itsaraphap Wind Orchestra) แห่ง มรภ.บ้านสมเด็จฯ ควบคุมวงและอำนวยเพลงโดย ผศ.ดร.สุชนิษฐ์ สะสมสิน เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2566 ณ อาคาร 27 ชั้น 16 มรภ.บ้านสมเด็จฯ เวลา 18.00 น. ด้วยจำนวนนักดนตรีกว่า 70 คน และผู้เข้าร่วมชมจำนวนมาก โดยบทประพันธ์เพลงสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตราได้ถูกเผยแพร่เพื่อแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้และสีสันใหม่ของบทเพลงรวมไปถึงการนำเสนอถึงหลักการ โครงสร้าง และการผสมเสียงในหลากหลายมิติเพื่อการสร้างสีสันสำหรับการประพันธ์เพลงประเภทซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตราซึ่งเป็นอีกหนึ่งศาสตร์สำคัญในรูปแบบการแสดงดนตรีตะวันตกนั้นเพื่อสู่การพัฒนาทักษะทางด้านบทประพันธ์เพลงสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตรา ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นประโยชน์ทางวิชาการในองค์กรวม การแสดงในครั้งนี้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์และประสบความสำเร็จตามที่ผู้ประพันธ์ได้ตั้งใจไว้ โดยเนื้อหาของบทเพลงทั้งหมดนั้นได้สอดคล้องระหว่างอารมณ์และความรู้สึกต่อเรื่องราวในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตามจินตนาการของผู้ประพันธ์และสุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยดุष्ฎินิพนธ์การประพันธ์เพลงแสงนิรันดร์อนันตาสำหรับซินธิไซเซอร์และวงwindออร์เคสตรา นี้จะได้มีการนำไปใช้ในการแสดงสืบในโอกาสต่อไป

8. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

การทำงานดนตรีระหว่างวง Wind Orchestra และ ซินธิไซเซอร์ เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องใช้จำนวนผู้เล่นที่เยอะ ปัญหาของผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ การสร้างสรรค์ทางดนตรีต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้เทคนิคของการปฏิบัติเครื่องดนตรี การตีความบทเพลง การบรรเลง และการส่งต่อความคิดอารมณ์และความรู้สึกไปให้ผู้เล่น ดังสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ในช่วงเริ่มต้นของการประพันธ์งานชิ้นนี้ ซึ่งได้แก่ การเรียนรู้ในบทเพลง เกิดขึ้นจากความคิดในการประพันธ์สู่ความคิดต่อสร้างสรรค์ผ่านมุมมองดนตรีที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น โดยเฉพาะการสร้างสรรค์ดนตรีที่ต้องจำลองเสียงของยานอวกาศ ซึ่งมีหลากหลายลักษณะ การตีความบทเพลง ผู้บรรเลงต้องอาศัยความเข้าใจในบทประพันธ์ โดย

ผู้วิจัยต้องอธิบายถึงรูปแบบลักษณะของการเรียบเรียงรวมไปถึงเทคนิคทางดนตรีที่ใช้ในบทเพลงทั้งหมด อีกทั้งที่มาของแรงบันดาลใจในบทเพลงเพื่อให้ได้สรรณทางดนตรีดังที่ผู้วิจัยตั้งใจไว้ ในด้านการบรรเลงในการนำเสนอบทเพลงด้วยความเข้าใจในบริบทของบทเพลงที่กำหนดไว้โดยผู้วิจัย ซึ่งสามารถที่ปรับเปลี่ยนไปตามความเข้าใจ ในการตีความและประสบการณ์ทางดนตรีของผู้อำนวยเพลงรวมไปถึงผู้บรรเลงให้เป็นอย่างดีต่อการนำเสนอดนตรีที่เปี่ยมไปด้วยการสื่อไปถึงอารมณ์ จินตนาการ รวมไปถึงเรื่องราวของการบรรยายในการสื่อสารออกมาให้ผู้รับชมฟังทางเสียงเพลง

9. เอกสารอ้างอิง

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2564). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธนาเพรส.
- ศุภพร สุวรรณภักดี. (2559). *ดุष्ฎินิพนธ์งานประพันธ์เพลง: ลม-กระซิบ-พราว สำหรับวงชมเบอร์อองซอมเบลอ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย